

DODATEK PARAFJALNY

Jednacie prenumeratorów
prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA”
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź,
nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym
Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela XVII po Świątkach (6 X).

g. 6. Prymarja — ks. kan. Jankowski,
nauka — ks. Mgr. Brodziński.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 9,30. Msza św. dla szkół — ks. Jung,
nauka ks. prof. Piwnicki.

g. 11. Suma — ks. Prof. Giebartowski,
kazanie — ks. Łopaciński.

g. 12,30. Msza św. z nauką — ks. Prof.
Giebartowski.

g. 15,30. Nabożeństwo różańcowe —
ks. Łopaciński, nauka — ks. Jung.

g. 7,30 W kaplicy więziennej Msza
św. z nauką — ks. Jung.

Od g. 18 dnia 5 X do g. 18 dnia
12 X dyżury pełni ks. Łopaciński.

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 6 X godz. 12,15
Propagandowe Akcji Katolickiej, go-
dzina 15 Świetlica K. S. M. Zeńskie.

Poniedziałek dnia 7 bm. godz. 19
Zbiórki zastępu I druchny Witkow-
skiej i II druchny Jastrzębskiej.

Środa dnia 9 bm. godzina 18—19
Biblioteka Parafjalna, godz. 19 Kurs
robót K. S. M. Zeńskie.

Czwartek dnia 10 bm godz. 19 Kurs
Wykształcenia Religijnego.

Piątek dnia 11 bm. godz. 17 Stow.
Pań czynnych św. Wincentego à Pa-
ulo, godz. 19 Chór K. S. M. Zeńskie.

Komunikaty.

W niedzielę dnia 6 X o g. 10,30
rano z racji odpustu M. B. Różań-
cowej na Pogoni, wyruszy kompanja
z kościoła naszego na Pogoń pod
przewodnictwem ks. Junga.

Powrót kompanji z Pogoni na-
stąpi punktualnie o g. 14,30 również
pod przewodnictwem ks. Junga.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela XVII po Świątkach
dnia 6 października.

Uroczystość M. B. Różańcowej.

Opowiadają o pewnym prezyden-
cie jednej z republik południowej
Ameryki, że gdy wraz z rodziną
odmawiał, jak to było u nich w zwy-
czaju różaniec, nastąpiło nagle trzę-
sienie ziemi. Dom zatrzęsł się a prze-
rażliwy łoskot i huk dochodzący
z ulicy, przerwał narazie modlitwę.
Przestraszone cór i prezydenta po-
biegły ku drzwiom, aby się dowie-
dzieć co się stało. Lecz surowy oj-
ciec zatrzymał je i dopiero po skoń-
czonej modlitwie mogły pójść zaspoko-
ić swoją ciekawość.

Ze zgrozą i największym przera-
żeniem zobaczyli, wszyscy, że całe
miasto przedstawiało jeden ogromny
stos gruzów i zburzonych budynków.
Jedynie dom prezydenta stał cały
i nienaruszony wśród tego straszliwego
morza ruin i trupów. Z nieopi-
sanym wzruszeniem padła cała rod-
zina na kolana i dziękowała Matce
Najśw. za cudowne ocalenie.

Świat dzisiejszy przeżywa obec-
nie w moralnem znaczeniu podobną
katastrofę. Nietylko ruina gospodar-
cza dręczy narody, groźniejszym nie-
szczęściem dla ludzkości jest upadek
moralności i cnoty. Życie rodzinne
niszczyje i zanika, gmach jego we-
wnętrznej spistości drży, chwieje
się i trzeszczy we wszystkich węglach,
kątach i na wszystkich rogach.

Szukamy sposobu jakby ratować
rodzinę: otóż wyżej podany przykład
wskazuje nam środek dzielny i nie-
zawodny, a tylekrotnie wypróbowany
doświadczeniem przeszłości. Tem
cudownym lekarstwem na dzisiejsze
choroby wieku jest modlitwa różań-
cowa, — albo wogóle wspólna mo-
dlitwa. Cóż powiedział Zbawiciel o
wspólnej modlitwie? „Tam gdzie
dwoje lub troje zgromadzą się w
Moje imię, tam będę między nimi”.
A jeżeli Jezus znajdzie się wśród
rodziny, to również będzie tam Jego
duch, Jego błogosławieństwo, Jego
łaska, Jego miłość i Jego pokój.

Niechaj więc rodziny katolickie
dbają ze szczególną troskliwością o
wspólną modlitwę w swoich rodzi-
nach. Teraz w październiku niechaj
nią będzie w myśl polecenia Ojca
św., różaniec. — Różaniec jest mo-
dlitwą miłości. Każda rodzina łączy
się z sobą nietylko przez wspólność
mieszkania, przez wspólność stołu,
ale przede wszystkim najgłówniej-
szym węzłem łączności rodzinnej
powinna być wspólna modlitwa i
wspólna służba Boża.

W domach, gdzie rodzina odma-
wia wspólnie wieczorną modlitwę,
tam napewno mieszka duch Boży,
duch miłości i pokoju. Niejeden mo-
że powie: wieczorny różaniec jest
zbyt jednostajny i nużący. Może dla-
tego tak mówisz, żeś ty sam obo-
jętny dla modlitwy, odmawiasz róż-
aniec bezmyślnie i mechanicznie.
Pominawszy już cały cudownie pię-
kny świat myśli i rozważań, jakie
nam przedstawiają tajemnice różańca,
to czyż sama modlitwa Pańska nie
podnosi duszy wierzącej w gorącej
miłości do swego Boga i Pana —
czyż ją nie napelnia słodką pocie-
chą, że się jej Ojcem nazywać po-
zwala? Zaś każde „Zdrowaś Marjo”
jest nowem serdecznem, dziecięcym
pozdrowieniem naszej Matki Niebie-
skiej — jest wyciągnięciem rąk do
potężnej a najłaskawszej Królowej,
aby otrzymać od niej nowe dary,
nowe łaski i błogosławieństwa tak
nam potrzebne na życie walki i na
godzinę śmierci. A jeżeli dziecko
prosi swej Matki powtarzając swą
prosbę z ufnością pięćdziesięciokrot-
nem błagalnem wezwaniem, to czyż
ta Matka może mu odmówić?... Prze-
nigdy. Zaiste, różaniec jest praw-
dziwie błogosławioną, idealną wspól-
ną modlitwą wieczorną dla każdej
rodziny katolickiej. Jeżeli pilna praca
lub inne naglące okoliczności nie
pozwalają na całą cząstkę różańca,
to przynajmniej starajmy się odmó-
wić choćby jeden dziesiątek.

Dobrze i pobożnie odmawiany
różaniec stał się już nieraz dzielnym
środkiem wychowawczym. Oto na-
stępujący przykład z życia opowiada
o pewnej matce, która po śmierci
męża pozostała sama z jedenaścior-
giem dzieci. Należało je wyżywić,
odziać, wychować. Odważna nie-
wiasta zaufała Bogu i Jego Matce
Najśw. i wywiązała się sumiennie

Zapisujcie się na stałych abonentów „Niedzieli” z „Dodatkem Parafjalnym”.

ze swych obowiązków. Wszystkie dzieci stały się jej pociechą i chlubą. Na pytanie w jaki sposób podolała temu ciężkiemu zadaniu, wyciągała staruszką różaniec, a pokazując go odpowiadała z wzruszeniem: „Tym różańcem wychowałam moje dzieci“.

Jeżeli i wam drogie matki sprawiają niekiedy kłopot „dzisiejsze“ dzieci, zuchwałe i samowolne, nie dręczcie się, nie rozpaczajcie, ale czempredziej chwycicie za różaniec! On i dzisiaj jeszcze działa rzeczy cudowne...

Spieszmy więc wszyscy do Różańca. Zwłaszcza w miesiącu październiku niechaj Różaniec zdobi ręce wszystkich wiernych.

Jako w porze wiosennej — w maju, tak i teraz jesienią w miesiącu październiku — o ile możności — uczęszczajmy licznie do kościoła na wspólne nabożeństwo Różańcowe. A jeśli nie możemy pójść do kościoła — odmawiajmy Różaniec w domach naszych.

W miesiącu październiku niechaj zakwitną jaknajliczniej te Róże duchowe Marji — tak zwane — Kółka Zywego Różańca.

Nietylko po wsiach, ale i po miastach, nietylko wśród dorosłych, ale i wśród młodzieży i dzieci szkolnych niechaj powstaną nowe Kółka Zywego Różańca. Stare zaś — już dawniej istniejące — niech się ożywią i wszyscy wspólnie i radośnie cześć Marji niechaj w Różańcu głoszą.

Miljony wiernych, złączonych tą wspólną modlitwą różańcową i zorganizowanych w Kółkach Zywego Różańca — to wielka potęga duchowa.

To zaiste — wielka Armja Różańcowa, która rozporządza siłą nadprzyrodzoną i wiedzie ku zwycięstwu.

Proboszcz

Wiadomości.

Zarząd Parafjalnej Akeji Katolickiej.

Zarząd P. A. K. organizuje w dniu 13 bm. „Dzień Dobrej Prasy“, prosi przeto wszystkich katolików, którym leżą na sercu sprawy kościoła katolickiego i rozwój dobrej prasy o wzięcie jaknajliczniejszego udziału, dając w ten sposób dowód zrozumienia potęgi prasy katolickiej.

Cud wiary i polskości w Ameryce Południowej.

Popierajmy także „Światowy Związek Polaków Zagranicą“, który,

założony przeszłego roku na Sejmie Polonji Zagranicznej, chcąc złączyć całe nasze wychodźstwo w jedną wielką rodzinę polską; wzniosło to zadanie spełni on jednakowoż tylko wtedy, jeżeli zawsze i wszędzie liczyć się będzie z głęboką wiarą, jaką ożywiona jest olbrzymia większość naszego wychodźstwa we wszystkich krajach. Przedewszystkiem módlmy się za nasze wychodźstwo, aby nadal wytrwało w wierze świętej i miłości względem Ojczyzny, i coraz lepiej spełniło na szerokim świecie swoje posłannictwo dla Kościoła św. i dla Polski. O tę modlitwę szczególnie mię prosili nasi rodacy, wiedząc, że ona nas łączy w Boga, który jest źródłem jedności i miłości.

A nareszcie wyteżajmy wszystkie siły, byśmy w Polsce tak, jak oni na obczyźnie, dokonali cudu wiary i cudu polskości. Bo im silniejsza duchem wiary i duchem polskim będzie nasza Ojczyzna, tem skuteczniejszą będzie mogła otaczać opieką wychodźstwo, tem łatwiej będzie mogła w łączności z niem spełnić swoje dziejowe posłannictwo w tych przełomowych czasach, kiedy z wiecznych sił Bożych, działających dziś z większą, niż kiedykolwiek mocą na świecie, ma się przemienić oblicze ziemi, ma powstać królestwo Chrystusowe. Amen.

W obronie wiary.

(Odpowiedzi na zarzuty).

Religja chrześcijańska jest niemoralna, bo wierzącym obiecuje nagrody a odstępcom grozi karami!!!
Trzeba być chyba masonem lub idjotą, uważającym się za wynalazcę nowej religii (z niczem nie łączącej i w nic nie wierzącej), by mówić takie brednie, a tylko papugą, by je powtarzać.

Religję katolicką streszczają następujące słowa Jezusa, zawarte w Ewangelji: „Będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego, ze wszystkiej duszy swojej i ze wszystkich sił swoich“ — to jest pierwsze przykazanie; a drugie podobne jest temu: „Będziesz miłował bliźniego swego jak samego siebie“.

Tu jest wszystko! — Boga należy czcić i miłować tylko dla Niego, a bliźnich miłować dla Boga; bo gdybyśmy czynili to dla nich samych, niektórych z nich, złych lub obojętnych, nie miłowalibyśmy należycie.

Człowiekowi, jako istocie ograniczonej umysłowo, trzeba uwidocznic następstwa jego czynów. Ponieważ

zaś Kościół posiada Prawdę i istnieje poto, by jej nauczyć, więc powiada: „Po życiu ziemskim ludzi dobrych, jako nagroda czeka niebo, a złych spotyka kara piekielna“. Jeśli tak jest rzeczywiście, czemu byś chciał, by nie mówiono tego ludziom? I czemu, powiedz, to podwójne twierdzenie o niebie i piekle ma być niemożliwe, gdy jest słuszne?

c. d. n.

Związek małżeński zawarli.

Dnia 28.IX 1935 r. Marjan Cichoń z Władysławą Grzesik.

Jan Dłutek z Zofją Włosek.

Dnia 29.IX 1935 r. Franciszek Osman z Marjaną Brzeźniak.

Zmarli.

Dnia 21.IX 1935 r. Janina Sumiga, l. 22.

Dnia 22.IX 1935 r. Adolf Andrzej Kulpa, l. 34.

Dnia 25.IX 1935 r. Emilja z Wiechowskich Kita, l. 51.

Rocznice zaślubin.

Dnia 7.X 1935 r. Jan Nowak z Marjaną Cak.

Jan Chawiński z Teofilą Bireką.

Prokop Fedoriuk z Marjaną Wątopek.
Dnia 13.IX 1935 r. Michał Dawiskiba z Wandą Byszewską.

Antoni Czajkowski z Wandą Klimeczak.
Mieczysław Pawłowski z Heleną Garbaczynską.

Rocznice zgonów.

Dnia 8.X 1935 r. Roman Majchrzak, lat 42.

Dnia 13.X 1935 r. Zofja z Lijków Kołaczek, lat 44.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Roman Bresch, k. z Szopienic z Anną Pałka, p. zam. Piłsudskiego 63, zap. 3.

Jan Kowalczyk, k. zam 3-go maja 22 z Einilją Gielniewską. p. zam. 3 maja 22, zap. 3

Andrzej Kaciński, k. zam. Warszawska 10 z Agnieszką Składowską, p. z Królowej Woli, parafji Inowłodz., zap. 3.

Stanisław Lisowski, k. zam. Daleka 6 z Zofją Lewandowską, p zam. Piłsudskiego 132, zap. 2.

Andrzej Drabiński, k. zam. Dęblińska 11 z Hanną Kraszewską, p. z Brzozowej, par. Sobieszyn, zap. 2.

Kazimierz Wideryński, k. zam. Kordonowa 4 z Janiną Lenard, p. zam. Wiejska 35, zap. 2.

Stanisław Adamczyk, k. zam Towarowa 7 z Janiną Nawrot, p. zam. Towarowa 7, zap 2.

Wiktor Blacha, k. zam. Daleka 28, z Ireną Muszyńską, p. zam. Daleka 36, z. 2.

Józef Sojka, k. zam. Katowice-Bogucice z Marją Garczarezyk, p. zam. Sienkiewicza 5, zap. 2.

Antoni Markiewicz, k. zam. w Starym Sielcu z Stanisławą Rybczyńską p. zam. Piłsudskiego 82, zap. 2.

Marcin Bigaj, k. zam. Grabowa 1 z Bronisławą Grabowską. p. zam Grabowa 1, zap. 2.